

WZORY PISM PROKURATORA W SPRAWACH KARNYCH

Agnieszka Goździk, Tomasz Tutkaj

EDYTOWALNE WZORY DOSTĘPNE
NA STRONIE INTERNETOWEJ

WZORY PISM

2. WYDANIE

**WZORY PISM
PROKURATORA
W SPRAWACH KARNYCH**

WZORY PISM PROKURATORA W SPRAWACH KARNYCH

Agnieszka Goździk, Tomasz Tutkaj

WZORY PISM

2. WYDANIE

Stan prawny na 15 czerwca 2021 r.

Wydawca
Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący
Adam Choiński

Opracowanie redakcyjne
JustLuk

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8246-232-6
2. wydanie

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

WYKAZ SKRÓTÓW	13
WSTĘP	15
I POSTĘPOWANIE SPRAWDZAJĄCE	17
1. Przekazanie zawiadomienia do innej jednostki prokuratury	19
2. Potwierdzenie złożenia zawiadomienia o przestępstwie (art. 304b k.p.k.)	21
3. Wniosek o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego	23
4. Rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego	27
5. Wniosek o przekazanie sprawy innej niż właściwa miejscowo jednostce prokuratury	29
6. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak czynu	32
7. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak dostatecznych danych uzasadniających podejrzenie popętnienia czynu	35
8. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak znamion czynu zabronionego	39
9. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa	42
10. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – znikoma społeczna szkodliwość czynu	45
11. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – sprawca nie podlega karze	48
12. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – śmierć oskarżonego	51

13. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – przedawnienie karalności	55
14. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone	58
15. Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – postępowanie w tej samej sprawie toczy się	61
16. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – sprawca nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych	64
17. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak wniosku o ściganie	68
18. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – inna okoliczność wyłączająca ściganie	71
19. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – w wypadku wskazanym w art. 330 § 2 k.p.k.	75
20. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia przed wszczęciem	79
21. Postanowienie o podjęciu na nowo postępowania w sprawie, w której odmówiono wszczęcia śledztwa	84
II ŚLEDZTWO / DOCHODZENIE	87
22. Postanowienie o wszczęciu śledztwa	89
23. Postanowienie o wszczęciu śledztwa (2)	92
24. Zarządzenie o powierzeniu śledztwa w całości	94
25. Postanowienie o wszczęciu dochodzenia	97
26. Postanowienie o wszczęciu dochodzenia (2)	99
27. Postanowienie o dokonaniu blokady środków zgromadzonych na rachunku bankowym	102
28. Postanowienie o objęciu ściganiem z urzędu czynu prywatnoskargowego	105
29. Postanowienie o przedłużeniu okresu trwania śledztwa	107
30. Postanowienie o przedłużeniu okresu trwania dochodzenia	110
31. Postanowienie o połączeniu postępowań przygotowawczych	112
32. Postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania przygotowawczego	115
33. Postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka	119
34. Zarządzenie o ujawnieniu danych świadka	122

35. Postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej (art. 285 § 1 k.p.k.)	125
36. Wniosek o przesłuchanie świadka przez sąd w toku śledztwa	127
37. Wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka – pokrzywdzonego, który nie ukończył 15 lat	129
38. Wniosek o ustanowienie kuratora dla małoletniej pokrzywdzonej	131
39. Wniosek o przesłuchanie przez sąd pokrzywdzonego w charakterze świadka (art. 185c k.p.k.)	133
40. Zarządzenie o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzanego	135
41. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów	138
42. Uzasadnienie postanowienia o przedstawieniu zarzutów	141
43. Postanowienie o zmianie przedstawionych zarzutów	144
44. Uzasadnienie postanowienia o zmianie postanowienia o przedstawieniu zarzutów	147
45. Postanowienie o oddaniu pod dozór policji	149
46. Postanowienie o nakazie opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym	152
47. Postanowienie o zakazie zbliżania się do pokrzywdzonego, będącego członkiem personelu medycznego, na wskazaną odległość	154
48. Postanowienie o zastosowaniu poręczenia majątkowego	158
49. Postanowienie o zastosowaniu poręczenia społecznego	160
50. Postanowienie o zastosowaniu zakazu opuszczania kraju	163
51. Postanowienie o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia podejrzanego w czynnościach służbowych	166
52. Zarządzenie o przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego o podejrzanym	169
53. Postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy	171
54. Postanowienie o zwrocie zatrzymanego prawa jazdy	173
55. Wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania	175
56. Zażalenie na odmowę uwzględnienia wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania	179
57. Zarządzenie o wyrażeniu zgody na jednorazowe widzenie	183
58. Zarządzenie o odmowie wyrażenia zgody na jednorazowe widzenie	186

59. Wniosek o przedłużenie tymczasowego aresztowania	188
60. Postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku o uchylenie środka zapobiegawczego	191
61. Zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie w przedmiocie wniosku o uchylenie lub zmianę środka zapobiegawczego	193
62. Postanowienie o odmowie uwzględnienia wniosku o uchylenie – zmianę środka zapobiegawczego	195
63. Postanowienie o uchyleniu – zmianie środka zapobiegawczego	198
64. Zarządzenie o udzieleniu zezwolenia na porozumiewanie się obrońcy z tymczasowo aresztowanym i kontroli korespondencji	200
65. Zarządzenie o zatrzymaniu korespondencji podejrzanego	202
66. Zarządzenie o odmowie wyrażenia zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego	204
67. Zarządzenie o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego	206
68. Zarządzenie o zebraniu informacji o używaniu przez oskarżonego środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych	208
69. Postanowienie o powołaniu biegłego	210
70. Postanowienie o powołaniu biegłego (2)	212
71. Postanowienie o przyznaniu należności biegłemu	215
72. Postanowienie o przyznaniu kosztów podróży i noclegu świadka	218
73. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu	220
74. Wniosek o zwolnienie obrońcy z urzędu	222
75. Wniosek o przeprowadzenie dowodu badania psychiatrycznego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym	223
76. Postanowienie o żądaniu wydania rzeczy – przeszukaniu	226
77. Postanowienie o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy i przeszukania	229
78. Postanowienie o odmowie zatwierdzenia zatrzymania rzeczy i przeszukania	232
79. Postanowienie o oddaniu na przechowanie przedmiotów wydanych – znalezionych w czasie przeszukania	234

80. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych – sprzedaż	236
81. Wniosek o zniszczenie dowodu rzeczowego złożony na podstawie art. 232a § 2 k.p.k.	238
82. Postanowienie o nieodpłatnym przekazaniu przedmiotów mających znaczenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego	240
83. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – dowód niedopuszczalny	242
84. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy	245
85. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – okoliczność udowodniona zgodnie z wnioskiem	247
86. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – dowód nieprzydatny	249
87. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – dowód niemożliwy do przeprowadzenia	251
88. Postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego – dowód zmierza do przedłużenia postępowania	253
89. Postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w czynnościach śledztwa	255
90. Postanowienie o zażądaniu wydania korespondencji	259
91. Postanowienie o zwolnieniu z tajemnicy zawodowej (SKOK)	261
92. Postanowienie o zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej	264
93. Wniosek prokuratora o zwolnienie z tajemnicy bankowej	266
94. Postanowienie prokuratora o zarządzeniu kontroli i utrwalania treści rozmów telefonicznych w wypadku niecierpiącym zwłoki	268
95. Wniosek prokuratora o zatwierdzenie przez sąd postanowienia o zarządzeniu kontroli i utrwalania treści rozmów telefonicznych oraz zarządzenie takiej kontroli na dalszy czas oznaczony	272
96. Postanowienie o wyrażeniu zgody na dokonanie oględzin pomieszczeń przez organ podatkowy	275
97. Postanowienie o zatwierdzeniu protokołu oględzin nieruchomości	277
98. Postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym	279
99. Postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym (2)	284
100. Zarządzenie o poszukiwaniu podejrzanego w celu ustalenia miejsca jego pobytu	287

101. Postanowienie o zawieszeniu śledztwa – art. 11 § 2 k.p.k.	289
102. Postanowienie o zawieszeniu dochodzenia – art. 22 § 1 k.p.k.	291
103. Postanowienie o zawieszeniu śledztwa – art. 72 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	294
104. Postanowienie o zawieszeniu śledztwa – art. 7 ustawy o świadku koronnym	296
105. Wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania w związku z koniecznością poszukiwania podejrzanego listem gończym	298
106. Postanowienie o poszukiwaniu podejrzanego listem gończym	300
107. List gończy	303
108. Postanowienie o podjęciu zawieszonego śledztwa – art. 11 k.p.k.	305
109. Postanowienie o podjęciu zawieszonego śledztwa – art. 22 k.p.k.	308
110. Postanowienie o podjęciu zawieszonego dochodzenia – art. 72 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	311
111. Postanowienie o podjęciu zawieszonego śledztwa – art. 7 ustawy o świadku koronnym	313
112. Zarządzenie o zgodzie na udostępnienie akt	316
113. Zarządzenie o odmowie udostępnienia akt	317
114. Zarządzenie o częściowej odmowie udostępnienia akt	320
115. Postanowienie o zamknięciu śledztwa	322
116. Postanowienie o zamknięciu dochodzenia	324
117. Postanowienie o uzupełnieniu zakończonego dochodzenia i przedłużeniu okresu jego trwania	326
118. Postanowienie o uzupełnieniu zakończonego śledztwa i przedłużeniu okresu jego trwania	328
119. Postanowienie o przekazaniu sprawy do postępowania mediacyjnego	330
120. Postanowienie o oddaleniu wniosku o przeprowadzenie postępowania mediacyjnego	333
121. Zarządzenie o wyrażeniu zgody na cofnięcie wniosku o ściganie	335
122. Zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia	338
123. Postanowienie o przywróceniu terminu do wniesienia zażalenia	341
124. Postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia	343

125. Postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania przyjętego zażalenia	345
126. Pismo przekazujące zażalenie sądowi	347
127. Pismo – odpowiedź na wniosek o podjęcie prawomocnie zakończzonego postępowania	350
128. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia – zwrot osobie uprawnionej	353
129. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia – powierzenie osobie godnej zaufania	355
130. Postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych po umorzeniu dochodzenia – dalsze przechowywanie	357
131. Akt oskarżenia	359
132. Wniosek prokuratora złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k.	377
133. Wniosek prokuratora złożony na podstawie art. 335 § 2 k.p.k.	380
134. Akt oskarżenia wraz z wnioskiem złożonym na podstawie art. 335 § 2 k.p.k.	383
135. Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego	386
136. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak czynu	390
137. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu	394
138. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak znamion czynu zabronionego	398
139. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – sprawca nie popełnia przestępstwa	402
140. Wniosek prokuratora o umorzenie śledztwa złożony na podstawie art. 324 k.p.k.	406
141. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu	411
142. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – sprawca nie podlega karze	415
143. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – oskarżony zmarł	419
144. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – przedawnienie karalności	424
145. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – <i>res iudicata</i>	428
146. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – postępowanie wcześniej wszczęte toczy się	432

147. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – sprawca nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych	435
148. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak wymaganego zezwolenia na ściganie	439
149. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak wniosku o ściganie	443
150. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – inna okoliczność	447
151. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – niewykrycie sprawcy	452
152. Postanowienie o umorzeniu śledztwa – brak dostatecznych dowodów popełnienia przez podejrzanego zarzuconego mu czynu	456
153. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – „absorpcyjne” (art. 11 § 1 k.p.k.)	462
154. Postanowienie o umorzeniu dochodzenia – brak znamion czynu zabronionego – art. 330 § 2 k.p.k.	465
155. Przekazanie zażalenia na umorzenie postępowania przygotowawczego w trybie art. 330 § 2 k.p.k.	470
156. Postanowienie prokuratora generalnego o uchyleniu prawomocnego postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 328 § 1 k.p.k.	473

III

POSTĘPOWANIE SĄDOWE	475
157. Zażalenie na zwrot sprawy do postępowania przygotowawczego	477
158. Sprzeciw od wyroku nakazowego	480
159. Apelacja – obraza przepisów prawa karnego materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu	481
160. Apelacja – obraza przepisów prawa karnego materialnego w innym wypadku niż kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu	484
161. Apelacja – obraza przepisów prawa karnego procesowego	487
162. Apelacja – błąd w ustaleniach faktycznych	489
163. Apelacja – rażąca niewspółmierność kary	496
164. Skarga na wyrok sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania	500
165. Kasacja	503

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

k.k.	– ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444 ze zm.)
k.k.s.	– ustawa z 10.09.1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2021 r. poz. 408 ze zm.)
k.k.w.	– ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. z 2021 r. poz. 53 ze zm.)
k.p.k.	– ustawa z 6.06.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 534 ze zm.)
k.w.	– ustawa z 20.05.1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2021 r. poz. 281 ze zm.)
pr. bank.	– ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1896 ze zm.)
Regulamin	– rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 7.04.2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2017 r. poz. 1206 ze zm.)
u.k.s.	– ustawa z 22.03.2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 850 ze zm.)
u.ś.k.	– ustawa z 25.06.1997 r. o świadku koronnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 1197)

Inne

k.	– karta
KZS	– Krakowskie Zeszyty Sądowe. Orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawach karnych
OSA	– Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych
OSNKW	– Orzecznictwo Sądu Najwyższego – Izba Karna i Wojskowa
Prok. i Pr.	– Prokuratura i Prawo
SA	– Sąd Apelacyjny
SN	– Sąd Najwyższy

WSTĘP

Poprzednie wydanie niniejszego opracowania ukazało się w 2018 r., jednak liczne istotne zmiany w polskim prawie karnym, zarówno materialnym, jak i procesowym, do jakich doszło w ostatnich latach, uzasadniają celowość przedstawienia częściowo nowego zbioru wzorów decyzji podejmowanych przez prokuratora w ramach jego codziennej działalności zawodowej, wydawanych w szeroko rozumianych „sprawach karnych”, przede wszystkim w toku śledztw lub dochodzeń, ale też w postępowaniach sprawdzających oraz w postępowaniu sądowym. Z uwagi na ograniczony zakres publikacji w opracowaniu tym pominięto wzory pism, jakie prokurator może w szczególnych wypadkach kierować w postępowaniach prowadzonych na podstawie innych aktów prawnych, np. Kodeksu karnego wykonawczego, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia lub ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, w postępowaniu administracyjnym, w sprawach cywilnych, rodzinnych, opiekuńczych oraz ze stosunku pracy i z zakresu ubezpieczeń społecznych. Czynności w tych sprawach podejmują na ogół wyspecjalizowani prokuratorzy, wykonujący czynności w komórkach organizacyjnych właściwych w sprawach postępowania cywilnego i administracyjnego.

Część prezentowanych obecnie wzorów pism stanowią projekty decyzji prokuratora w postaci uaktualnionej w porównaniu z wzorami przedstawionymi w poprzednim wydaniu. Następną część zgromadzonych wzorów stanowią projekty pism uwzględniające zmiany w prawie, które w związku z tym zostały odpowiednio zmodyfikowane, co dotyczy np. projektów apelacji.

Ostatnia grupa wzorów to projekty całkowicie nowe, jak np. postanowienie o zakazie zbliżania się na wskazaną odległość do pokrzywdzonego będącego członkiem personelu medycznego czy postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego w wypadku określonym w art. 330 § 2 k.p.k., które są uzupełnieniem wcześniejszego opracowania.

Adresatami przedstawionych wzorów pism są – co wynika już choćby z tytułu opracowania – przede wszystkim czynni zawodowo prokuratorzy, ale też – co oczywiste – asesorzy prokuratorscy i aplikanci, którzy w przyszłości chcieliby wykonywać ten zawód. Wzory pism prokuratora należy traktować jako „projekty do stosownego wykorzystania”, nie są to bowiem w żadnym wypadku wzory

obowiązujące do „bezpośredniego stosowania”, gdyż poszczególne stany faktyczne, ich okoliczności oraz oceny prawne są całkowicie fikcyjne, a możliwe podobieństwo do zdarzeń prawdziwych jest wyłącznie przypadkowe. Wzory te nie kwalifikują się do „bezpośredniego wykorzystania” również z tego względu, że – jak wynika z doświadczeń praktyki – w kraju istnieją przy sporządzaniu przez prokuratorów ich decyzji swoiste „szkoły regionalne”, co w żadnym wypadku nie dyskwalifikuje merytorycznej wartości takich decyzji, nawet gdy różnią się one od przedstawionych wzorów. Podkreślić także należy, iż korzystając z wzorów, zawsze należy sprawdzać aktualny stan prawny.

POSTĘPOWANIE SPRAWDZAJĄCE

1. Przekazanie zawiadomienia do innej jednostki prokuratury

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 17 września 2019 r.

Sygn. akt PR Ko. 289.2019

**Prokuratura Rejonowa
w Mińsku Mazowieckim
ul. Okrzei 14
05-300 Mińsk Mazowiecki**

W załączeniu uprzejmie przekazuję według właściwości korespondencję Pani Marii Jackowskiej, zam. Mińsk Mazowiecki, ul. Warszawska 117 m. 9, stanowiącą zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa uporczywego uchylania się przez jej byłego męża Jana Jackowskiego, zam. w miejscowości Wiązowna, ul. Spokojna 9, pow. otwocki, od łożenia na utrzymanie ich dwojga małoletnich dzieci – stosownie do § 114 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 14 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznygo urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2017 r. poz. 1206 ze zm.).

Prokurator Rejonowy w Mińsku
Mazowieckim
Dariusz Król

Zał. jak w treści pisma k. 2

Do wiadomości:

Maria Jackowska
ul. Warszawska 117 m. 9
05-300 Mińsk Mazowiecki

Uwagi

Właściwość rzeczową i miejscową sądów (i w konsekwencji – również prokuratury) regulują generalnie przepisy działu II rozdziału 1 Kodeksu postępowania karnego. Powołany w ww. piśmie przepis Regulaminu określa właściwość miejscową jednostki organizacyjnej prokuratury w sprawach o występki określone w art. 209 k.k. (niealimentacja), stanowiąc, że w takich wypadkach o właściwości miejscowej prokuratury decyduje miejsce zamieszkania pokrzywdzonego. Nadto § 116 pkt 2 Regulaminu wskazuje, iż przekazanie sprawy według właściwości miejscowej innej jednostce prokuratury może nastąpić przy piśmie kierownika jednostki przekazującej. Decyzja w przedmiocie przekazania sprawy nie podlega zaskarżeniu.

2. Potwierdzenie złożenia zawiadomienia o przestępstwie (art. 304b k.p.k.)

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 17 grudnia 2020 r.

Sygn. akt PR 2 Ds 2432.2020

Pan Mariusz Wiśniewski
ul. Okrzei 15
05-300 Mińsk Mazowiecki

Prokurator Adam Nowak – w związku z wnioskiem z 15 grudnia 2020 r. o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie – na podstawie art. 304 b k.p.k.

potwierdza, iż 15 grudnia 2020 r. w Prokuraturze Rejonowej w Otwocku Mariusz Wiśniewski złożył ustne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa znęcania się psychicznego i fizycznego nad małoletnimi dziećmi Dominikiem Wiśniewskim i Mają Wiśniewską, zam. Mińsk Mazowiecki, ul. Okrzei 15, osobami nieporadnymi ze względu na wiek, poprzez krzyczenie, wyzywanie słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, popychanie, szarpanie i stosowanie kar cielesnych, tj. o czyn z art. 207 § 1a k.k. Czynu tego, według zawiadamiającego, miała dopuścić się matka małoletnich dzieci – Agata Wiśniewska w czasie kontaktów z małoletnimi, określonych przez Sąd Rejonowy w Otwocku.

Powyższe postępowanie przygotowawcze zostało zarejestrowane w Prokuraturze Rejonowej w Otwocku pod sygn. akt PR 2 Ds 2432.2020 i pozostaje w referacie prokuratora Adama Nowaka (tel. 22 7195126 – sekretariat).

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Adam Nowak
Otwock, 17 grudnia 2020 r.

Uwagi

Zgodnie z treścią art. 304b k.p.k. na wniosek pokrzywdzonego składającego zawiadomienie o przestępstwie wydaje mu się potwierdzenie złożenia zawiadomienia, zawierające datę i miejsce jego przyjęcia, wskazanie organu przyjmującego zawiadomienie wraz z danymi do kontaktu, sygnaturę sprawy, dane określające tożsamość pokrzywdzonego, czas i miejsce popełnienia czynu oraz zwięzły opis czynu i wyrządzonej szkody. O prawie tym należy pokrzywdzonego pouczyć.

3. Wniosek o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego

.....
(oznaczenie prokuratury)

Wołomin, 20 stycznia 2020 r.

Sygn. akt PR Ko 12.2020

Pan Jan Kowalski
Prokurator Okręgowy
Warszawa-Praga
w Warszawie

W załączeniu uprzejmie przesyłam materiały, sygn. akt PR Ko 12.2020, dotyczące podejrzenia popełnienia na szkodę Pol-Handel S.A. przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. Jednocześnie, na podstawie § 116 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2017 r. poz. 1206 ze zm.), zwracam się z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego i przekazanie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu Warszawa-Mokotów, jako właściwemu miejscowo do jej dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie

W dniu 16 stycznia 2020 r. do Prokuratury Rejonowej w Wołominie wpłynęły materiały przekazane przez Prokuraturę Rejonową Warszawa-Mokotów, dotyczące przywłaszczenia powierzonego mienia w postaci samochodu marki Ford Transit, nr rej. PO76542, na szkodę Pol-Handel SA. z siedzibą w Warszawie ul. Dolna 11.

Jak wynika z pisma przewodniego, podstawą decyzji o przekazaniu materiałów było ustalenie, iż przywłaszczenia dokonano w miejscu zamieszkania Piotra Janickiego, tj. w miejscowości Wołomin, ul. Polna 38.

Stanowisko zaprezentowane przez Prokuratora Rejonowego Warszawa-Mokotów nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy i jako takie nie może zostać zaakceptowane. Ze złożonego przez Pol-Handel S.A. zawiadomienia wynika, że pracownik tej firmy Piotr Janicki, zatrudniony tam od 15 grudnia 2017 r. na stanowisku handlowca, po dniu 31 grudnia 2019 r. zerwał wszelkie kontakty z pracodawcą i dokonał przywłaszczenia, powierzonego mu w celu wykonywania obowiązków służbowych, samochodu Ford Transit wartości 61 000 zł.

Podkreślić trzeba, że miejsce, w którym doszło do ewentualnego popełnienia przestępstwa, nie zostało w dotychczasowym postępowaniu w żaden sposób ustalone. Lektura pisemnego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wskazuje, iż adres w miejscowości Wołomin, ul. Polna 38, jest adresem, który Piotr Janicki wskazał w umowie o pracę jako adres do doręczeń (k. 3). Ponadto z przesłuchania Prezesa Pol-Handel S.A. Marcina Czarneckiego (k. 25) wynika, iż wysłane na ten adres wezwanie

do zwrotu samochodu wróciło jako nieodebrane, z adnotacją o niepodjęciu w terminie. W toku dotychczasowego postępowania w żaden sposób nie sprawdzono, czy wskazany adres jest miejscem zamieszkania Piotra Janickiego. Co najistotniejsze, nie ustalono nawet, czy wspomniany samochód kiedykolwiek znajdował się we wskazanym miejscu.

Z powyższego wynika, iż w żaden sposób nie można mówić o ustaleniu miejsca popełnienia przestępstwa. Zasadne jest zatem dalsze prowadzenie postępowania przez Prokuraturę Rejonową Warszawa-Mokotów, jako jednostkę, na której obszarze właściwości najwcześniej uzyskano informację o popełnieniu przestępstwa.

Wobec powyższego wnoszę o rozpatrzenie niniejszego sporu i przekazanie sprawy zgodnie z wnioskiem.

Prokurator Rejonowy w Wołominie
Andrzej Krajewski

Uwagi

Zgodnie z § 116 pkt 1 Regulaminu do określenia właściwości miejscowej jednostki prokuratury stosuje się, co do zasady, ogólne reguły ustalania właściwości miejscowej zawarte w art. 31–34 k.p.k. Pewne modyfikacje przewidziano jednak w § 113–115 Regulaminu, i tak:

- w myśl § 113 – prokurator, który wszczął lub nadzoruje postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo popełnione na obszarze właściwości kilku prokuratur, prowadzi je lub nadzoruje do zakończenia, także po wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, chyba że przekazanie wyłączonej sprawy innemu prokuratorowi, właściwemu miejscowo, będzie miało istotny wpływ na przebieg postępowania,
- w myśl § 114 pkt 1 – w sprawach o przestępstwo określone w art. 209 k.k. postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości stale zamieszkuje lub czasowo przebywa pokrzywdzony,
- w myśl § 114 pkt 2 – w sprawach o przestępstwa popełnione za pośrednictwem sieci teleinformatycznej i telekomunikacyjnej postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości sprawca działał. Jeżeli nie można ustalić miejsca działania sprawcy, właściwą do prowadzenia lub nadzorowania postępowania jest ta jednostka, na obszarze właściwości której zostało ujawnione przestępstwo,
- w myśl § 114 pkt 3 – w sprawach o przestępstwa określone w art. 79 pkt 4 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2021 r. poz. 217 ze zm.) postępowania przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości znajduje się siedziba podmiotu zobowiązanego do złożenia sprawozdania,
- w myśl § 115 pkt 2 – w sprawach o kradzieże w transporcie lądowym, wodnym i powietrznym oraz o przestępstwa dokonane na szkodę pasażerów korzystających z tego transportu właściwy do prowadzenia albo nadzorowania postępowania przygotowawczego jest prokurator, w którego okręgu działania przestępstwo zostało ujawnione, zaś w razie niemożności określenia miejsca ujawnienia przestępstwa, właściwy jest prokurator, który przyjął lub w którego okręgu działania przyjęto zawiadomienie o przestępstwie.

Regulamin wskazuje też jasno, że prokurator, który został zawiadomiony o dokonanym przestępstwie, co do którego prowadzenia lub nadzorowania nie jest właściwy miejscowo, jest obowiązany zapewnić niezwłoczne dokonanie czynności niezbędnych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa, a następnie przekazać sprawę według właściwości (§ 115 pkt 1).

Przekazanie sprawy według właściwości miejscowej innej jednostce może nastąpić przy piśmie kierownika jednostki przekazującej. Decyzja w przedmiocie przekazania sprawy nie podlega zaskarżeniu (§ 116 pkt 2).

Spór o właściwość miejscową między jednostkami równorzędnymi rozstrzyga kierownik jednostki nadrzędnej nad jednostką, która wystąpiła o rozstrzygnięcie sporu, zaś spór między jednostkami różnego stopnia rozstrzyga kierownik jednostki nadrzędnej nad jednostką wyższego stopnia pozostającą w sporze (§ 116 pkt 3 i 4).

4. Rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego

.....
(oznaczenie prokuratury)

Warszawa, 17 maja 2020 r.

Sygn. akt PO II Dsn 98.2020

**Pan
Artur Barański
Prokurator Rejonowy
w Węgrowie**

Na podstawie § 116 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2017 r. poz. 1206 ze zm.) uprzejmie przesyłam w załączeniu akta sprawy o sygn. PR 1 Ds 231.2020 Prokuratury Rejonowej w Węgrowie, przekazane do Prokuratury Rejonowej w Wołominie przy piśmie Zastępcy Prokuratora Rejonowego w Węgrowie z 5 kwietnia 2020 r. – uznając, że Prokuratura Rejonowa w Węgrowie jest właściwa do przeprowadzenia postępowania w sprawie złożenia fałszywych zeznań przez świadka Marcina Kruszewskiego w toku postępowania przygotowawczego o sygn. akt PR 2 Ds 690.2018 Prokuratury Rejonowej w Węgrowie, tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

Prokurator Rejonowy w Węgrowie, pismem z 5 kwietnia 2020 r., przesłał do Prokuratury Rejonowej w Wołominie akta sprawy o sygn. akt PR 1 Ds 231.2020 dotyczące czynu z art. 233 § 1 k.k. popełnionego przez Marcina Kruszewskiego, uznając, że do zaistnienia przestępstwa doszło w trakcie przesłuchania ww. w Komisariacie Policji w Strachówce, a zatem na terenie działania tejże jednostki prokuratury.

Ze stanowiskiem co do właściwości miejscowej prokuratury nie zgodził się Prokurator Rejonowy w Wołominie, który wszczął spór kompetencyjny. Wskazał, że do nadstanych akt sprawy nie załączono kserokopii protokołu przesłuchania w charakterze świadka Marcina Kruszewskiego. Brak ten powoduje, niemożność ustalenia miejsca wykonania tej czynności, zwłaszcza że składający zawiadomienie o przedmiotowym przestępstwie Dominik Makos jedynie przypuszczał, że miało to miejsce w Komisariacie Policji w Jadowie, gdzie mieszka Marcin Kruszewski.

Stanowisko Prokuratora Rejonowego w Wołominie zasługuje na akceptację.

Przekazane akta sprawy o sygn. PR 1 Ds 231.2020 Prokuratury Rejonowej w Węgrowie faktycznie nie zawierają kserokopii protokołu przesłuchania świadka Marcina Kruszewskiego. Brak tego dokumentu, którego treść ma być oceniana przez organ procesowy w kontekście przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, w sposób oczywisty uniemożliwia ustalenie, że czynność zaistniała i że została przeprowadzona w Komisariacie Policji w Jadowie. W tej sytuacji jedynie zapoznanie się z protokołem przesłuchania Marcina Kruszewskiego mogło przesądzić o miejscu wykonania czynności, a co za

tym idzie o właściwości miejscowej jednostki prokuratury do prowadzenia postępowania w przedmiocie złożenia fałszywych zeznań.

Mając na uwadze, że Prokuratura Rejonowa w Węgrowie nie dysponuje tym protokołem, a przedmiotowa czynność miała być wykonana do sprawy nadzorowanej przez tę jednostkę, na obecnym etapie gromadzenia materiału dowodowego nie sposób przyjąć – jedynie w oparciu o twierdzenia zawiadamiającego – że przesłuchanie świadka rzeczywiście było przeprowadzone i miało miejsce na obszarze właściwości Prokuratury Rejonowej w Wołominie.

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 32 § 1 pkt 1 k.p.k., który to przepis stosuje się odpowiednio do określenia właściwości miejscowej jednostki prokuratury, właściwa do przeprowadzenia niniejszego postępowania jest Prokuratura Rejonowa w Wołominie, w obszarze właściwości której ujawniono przestępstwo.

Prokurator Okręgowy
Warszawa-Praga w Warszawie
Jan Kowalski

Zarządzenie:

O treści decyzji powiadomić:

Dominika Makosa – adres w załączniku

Do wiadomości:

Prokuratura Rejonowa w Wołominie (PR Ko 765.2020)

5. Wniosek o przekazanie sprawy innej niż właściwa miejscowo jednostce prokuratury

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 10 maja 2019 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 767.2019

Pan
Jan Kowalski
Prokurator Okręgowy
Warszawa-Praga
w Warszawie

W załączeniu uprzejmie przesyłam akta główne i podręczne postępowania przygotowawczego o sygn. PR 1 Ds 767.2019, prowadzonego w sprawie zaistniałego w okresie od 13 marca do 11 kwietnia 2019 r., w Otwocku, woj. mazowieckie, przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w Otwocku, poprzez zniszczenie w rejestratorze zapisu rozmowy telefonicznej z 13 marca 2019 r., z godz. 9:56:12, prowadzonej z dyżurnym tej jednostki, czym działał na szkodę interesu prywatnego Janusza Nowaka, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., oraz w sprawie zaistniałego 18 kwietnia 2019 r. w Otwocku, woj. mazowieckie, zeznania nieprawdy przez funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w Otwocku podczas przesłuchania w charakterze świadka w sprawie o sygn. akt PR 2 Ds 479.2019.D, tj. o czyn z art. 233 § 1 k.k.

W dniu 28 kwietnia 2019 r. do Prokuratury Rejonowej w Otwocku wpłynęło, przesłane przez Janusza Nowaka, pisemne zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstw przez funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w Otwocku, polegających na przekroczeniu uprawnień przez policjantów poprzez usunięcie z rejestratora rozmów telefonicznych zapisu zgłoszenia dokonanego przez zawiadamiającego 13 marca 2019 r., a także na złożeniu przez asp. Jakuba Rolę fałszywego zeznania w innym postępowaniu przygotowawczym.

Przesłuchany 30 kwietnia 2019 r. w charakterze świadka Janusz Nowak podtrzymał swoje pisemne zawiadomienie oraz wskazał, w jakich – jego zdaniem – okolicznościach doszło do usunięcia nagrań z rejestratora, i złożył wniosek o przesłuchanie w toku postępowania wskazanych przez niego świadków.

Przeprowadzone czynności sprawdzające nie dają podstaw do merytorycznego zakończenia postępowania. Z uwagi na zgromadzony na tym etapie postępowania materiał dowodowy konieczne będzie wszczęcie śledztwa i wykonanie dalszych czynności, polegających chociażby na przesłuchaniu w charakterze świadków funkcjonariuszy z tej samej Komendy, którzy zostali wskazani przez pokrzywdzonego.

Z uwagi na powyższe zasadne jest przekazanie sprawy do prowadzenia innej jednostce prokuratury. Prowadzone postępowanie przygotowawcze dotyczy zachowa-

nia funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Otwocku, która to jednostka bezpośrednio podlega Prokuraturze Rejonowej w Otwocku w zakresie prowadzonych postępowań karnych. Dalsze prowadzenie przedmiotowej sprawy przez tutejszą Prokuraturę może wywołać wątpliwości co do jej bezstronności w zakresie prowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie zatem z obowiązującymi wytycznymi i utrwaloną praktyką w zakresie zasad prowadzenia, koordynowania i nadzoru nad postępowaniami w sprawach dotyczących przestępstw popełnionych przez funkcjonariuszy i cywilnych pracowników Policji, zasadnym jest przesłać akta przedmiotowej sprawy do Prokuratury Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie, z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości przekazania sprawy do prowadzenia innej jednostce Prokuratury.

Prokurator Rejonowy
w Otwocku
Dariusz Tkaczyk

Załącznik:

– akta główne i podręczne sygn. PR 1 Ds 767.2019.

Uwagi

Zasady postępowania w sprawach prowadzenia przez prokuratorów postępowań o przestępstwa związane z pozbawieniem życia oraz niehumanitarnym bądź poniżającym traktowaniem lub karaniem, których sprawcami są funkcjonariusze policji lub inni funkcjonariusze publiczni, określone zostały w nadal aktualnych Wytycznych Prokuratora Generalnego z 27 czerwca 2014 r. (PG VII G 021/4/14). Wytyczne te zostały wydane w celu skutecznego i szybkiego badania zgłoszonych doniesień i skarg dotyczących przypadku tortur i niehumanitarnego traktowania osób pozbawionych wolności.

Z określonych w nich zasad wynika m.in., że zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa i przesłuchanie zawiadamiającego w charakterze świadka winno być dokonane osobiście przez prokuratora. Powierzenie policji lub innym uprawnionym służbom dokonania poszczególnych czynności śledztwa może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach i w ograniczonym zakresie, kluczowe czynności procesowe przeprowadza prokurator. W przypadku ujawnienia okoliczności, które mogłyby wywoływać wątpliwości co do bezstronności wszystkich prokuratorów jednostki organizacyjnej, w której prowadzone jest postępowanie, kierownik nadrzędnej jednostki organizacyjnej przekazuje sprawę do dalszego prowadzenia innej podległej mu jednostce z pominięciem zasad właściwości miejscowej. Sprawy tego rodzaju winny podlegać szczególnie wnikliwemu wewnętrznemu nadzorowi służbowemu. O prowadzeniu tego rodzaju postępowania kierownik danej jednostki organizacyjnej informuje prokuratora nadrzędnego.

6. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak czynu

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 12 listopada 2019 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 2145.2019

POSTANOWIENIE
o odmowie wszczęcia dochodzenia

Adam Nowak – prokurator Prokuratury Rejonowej w Otwocku po zaznajomieniu się z materiałami w sprawie kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki Nissan Note nr rej. WOT 23541 na szkodę Romana Jaworskiego, tj. o czyn określony w art. 279 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

postanowił

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałej w nocy z 25 na 26 października 2019 r. w Otwocku kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki Nissan Note nr rej. WOT 23541 o wartości ok. 10 000 zł, stanowiącego własność Romana Jaworskiego, tj. o czyn określony w art. 279 § 1 k.k. wobec uznania, że czynu nie popełniono, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 26 października 2019 r. do Komendy Powiatowej Policji w Otwocku zgłosił się Roman Jaworski, który zawiadomił o dokonanej na jego szkodę, w nocy z 25 na 26 października 2019 r. w Otwocku, kradzieży należącego do niego samochodu osobowego marki Nissan Note nr rej. WOT 23541, wartości około 10 000 zł. Od pokrzywdzonego przyjęto zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchano go w charakterze świadka.

Z zeznań Romana Jaworskiego wynikało, że wieczorem, 25 października 2019 r., zaparkował swój samochód na parkingu osiedlowym przy ulicy Mickiewicza w Otwocku i po zamknięciu go na zamki fabryczne oraz włączeniu alarmu poszedł do domu. Następnego dnia, tj. 26 października 2019 r., o godz. 7.00 stwierdził brak pojazdu w miejscu, w którym pozostawił go poprzedniego dnia.

W dniu 27 października 2019 r. Roman Jaworski ponownie zgłosił się do Komendy Powiatowej Policji w Otwocku, informując, że jego samochód odnalazł się. Oświadczył, że do złożenia przez niego zawiadomienia o kradzieży samochodu doszło wskutek pomyłki. Zapomniał bowiem, iż w dniu 25 października 2019 r. z powodu braku miejsc na parking przy jego bloku pozostawił swój pojazd na tej samej ulicy, jednak w odle-

głości kilkuset metrów od miejsca jego stałego parkowania, o czym przypomniał sobie kilka godzin po złożeniu zawiadomienia, dodając, że samochód ten znalazł w miejscu, w którym go pozostawił. Wskazał, że sytuacja ta była zupełnie wyjątkowa, gdyż wszyscy mieszkańcy osiedla pozostawiają swoje auta w tych samych miejscach. Dodał też, że tego wieczoru wrócił bardzo zmęczony z pracy w pobliskim szpitalu, w którym jest pielęgniarem.

Mając na uwadze, iż ustalony w przedmiotowej sprawie stan faktyczny uzasadnia w pełni ocenę, że czynu, polegającego na kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki Nissan Note nr rej. WOT 23541, nie popełniono – zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Adam Nowak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) – k. 1 – na adres wskazany w załączniku adresowym – tom nr II
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) –
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. –
- 4) osobie wymienionej w art. 305 § 4, art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw –

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone –

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Adam Nowak

Otwock, 12 listopada 2019 r.

7. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak dostatecznych danych uzasadniających podejrzenie popętnienia czynu

.....
(oznaczenie prokuratury)

Wołomin, 14 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt PR 2 Ds 346.2019

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Ewa Kowalska – prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie po zaznajomieniu się z materiałami w sprawie zawiadomienia złożonego przez Kazimierza Barczaka o czyn określony w art. 157 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

postanowiła

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w nocy z 9 na 10 kwietnia 2019 r. w Wołominie spowodowania u Kazimierza Barczaka obrażeń ciała w postaci złamania żuchwy, zasinień na twarzy, przedramionach i podudziu prawym, skręcenia stawu skokowego prawego oraz pęknięcia szóstego żebra po stronie prawej, powodujących naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej 7 dni, tj. o czyn określony w art. 157 § 1 k.k. – wobec uznania, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popętnienia czynu zabronionego – na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 14 kwietnia 2019 r. do Komendy Powiatowej Policji w Wołominie zgłosił się Kazimierz Barczak, który złożył zawiadomienie o możliwości popętnienia przestępstwa. Zeznał on, że w nocy z 9 na 10 kwietnia 2019 r. doznał licznych uszkodzeń ciała, szczególnie opisanych w przedstawionym przez niego zaświadczeniu lekarskim z 10 kwietnia 2019 r. Z tego dokumentu wynikało, że w trakcie przeprowadzonego badania lekarskiego u Kazimierza Barczaka stwierdzono złamanie żuchwy, liczne zasinienia na twarzy, przedramionach i podudziu prawym, skręcenie stawu skokowego prawego oraz pęknięcie szóstego żebra po stronie prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej 7 dni.

Składając zawiadomienie, Kazimierz Barczak zeznał, że 9 kwietnia 2019 r., w godzinach popołudniowych, przebywał w miejscowym barze „Smakosz”, gdzie w towarzystwie nieznanych mu osób spożywał alkohol. Na skutek wypicia jego znacznej ilości

nie pamięta, co robił w nocy, od godziny 23.00. Pokrzywdzony wskazał, że świadomość odzyskał dopiero nad ranem, w dniu następnym. Zobaczył wówczas, że znajduje się w wykopie na placu budowy, który był oddalony kilkaset metrów od baru. Po wydostaniu się z niego udał się do domu. Odczuwał jednak ból w różnych częściach ciała, nie mógł stawać na prawą nogę, miał problemy z oddychaniem. W związku z tymi dolegliwościami udał się do lekarza, który nie wykluczył, iż mógł zostać pobity. Kazimierz Barczak dodał, że nie wie, w jakich okolicznościach doznał wymienionych obrażeń ciała, gdyż z okresu swego pobytu w barze przypomina sobie tylko niezbyt wyraźnie, że doszło do drobnej sprzeczki między nim a grupą kilku młodych mężczyzn. Zznał również, że zazwyczaj do domu wraca przez plac budowy, gdzie znajdował się wykop, w którym odzyskał świadomość.

Oceniając dokonane w tej sprawie ustalenia, należy uznać, że nie dają one podstaw do wszczęcia dochodzenia. Bezsporne w tej sprawie bowiem jest tylko to, że Kazimierz Barczak doznał uszkodzeń ciała opisanych w przedłożonym przez niego zaświadczeniu lekarskim, brak natomiast jakichkolwiek danych wskazujących jednoznacznie na przyczynę ich spowodowania. Nie można wykluczyć, że doznane przez niego obrażenia ciała są skutkiem bezprawnego działania innej osoby, polegającego na użyciu wobec niego przemocy, co ze względu na rozmiar tych uszkodzeń uzasadniałoby podejrzenie popełnienia występkę określonego w art. 157 § 1 k.k. Nie można jednak wykluczyć możliwości, że Kazimierz Barczak doznał opisanych złamań i zasinień w czasie, kiedy będąc pod wpływem alkoholu, wracał z baru przez teren placu budowy. Mógł tam, z uwagi na stan, w którym się znajdował, wpaść do wykopu. W takim wypadku fakt doznania przez niego obrażeń należy uznać za zdarzenie obojętne z punktu widzenia przepisów prawa karnego. Nadmienić należy, iż z rozpytania lekarza chirurga przeprowadzającego badanie pokrzywdzonego wynika, że do opisanych obrażeń mogło dojść zarówno na skutek działania osób trzecich, jak i w wyniku jego upadku do wykopu z wysokości około 2,5 m na znajdujące się tam rury kanalizacyjne.

W toku czynności sprawdzających rozpytano także Bożenę Ciok, barmankę w barze „Smakosz”. Potwierdziła, że pomiędzy pokrzywdzonym a nieznanymi jej trzema mężczyznami doszło do drobnej sprzeczki, która jednak została szybko zakończona. Po wyjściu z lokalu Kazimierza Barczaka zostali w nim jeszcze przez około 2 godziny. Potwierdziła też, że pokrzywdzony znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu.

Ze względu na to, że w świetle dokonanych w tej sprawie ustaleń brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego – zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Ewa Kowalska

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) – k. 1 – na adres wskazany w załączniku adresowym – tom nr II
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) –
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. –

4) osobie wymienionej w art. 305 § 4, art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw –

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone –

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Ewa Kowalska

Wołomin, 14 kwietnia 2019 r.

8. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – brak znamion czynu zabronionego

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 1 czerwca 2020 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 876.20120

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Adam Nowak – prokurator Prokuratury Rejonowej w Otwocku po zaznajomieniu się z materiałami w sprawie zawiadomienia Heleny Wójcickiej o czyn określony w art. 161 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie narażenia Heleny Wójcickiej na bezpośrednie niebezpieczeństwo zarażeniem wirusem HIV, tj. o czyn określony w art. 161 § 1 k.k.

– wobec uznania, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 15 maja 2020 r. Helena Wójcicka złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Otwocku zawiadomienie o narażeniu jej na bezpośrednie niebezpieczeństwo zarażenia wirusem HIV przez Jacka Kowalczyka, co miało mieć miejsce w okresie od lutego 2018 r. do listopada 2019 r. w Otwocku. Jak zeznała pokrzywdzona, przesłuchana w charakterze świadka, we wskazanym czasie pozostawała w nieformalnym związku z Jackiem Kowalczykiem, z którym utrzymywała kontakty seksualne. Po rozstaniu się z mężczyzną, co miało miejsce w listopadzie 2019 r., dowiedziała się przypadkowo, że jest on nosicielem wirusa HIV. Helena Wójcicka złożyła w trakcie tego przesłuchania formalny wniosek o ściganie Jacka Kowalczyka za występki określony art. 161 § 1 k.k., zgodnie z § 4 tego przepisu.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania sprawdzającego przeprowadzono rozmowę z Jackiem Kowalczykiem, podczas której potwierdził fakt, że jest nosicielem wirusa HIV. Oświadczył jednak, że o swojej chorobie dowiedział się w grudniu 2019 r. Jacek Kowalczyk przedstawił zaświadczenie Laboratorium Instytutu Hematologii w Warszawie z 12 grudnia 2019 r. potwierdzające, że w wyniku przeprowadzonych badań serologicznych jego krwi stwierdzono w niej obecność wirusa HIV.

W świetle dokonanych w tej sprawie ustaleń istnieją w pełni uzasadnione podstawy do uznania, że Jacek Kowalczyk jest nosicielem wirusa HIV. Wobec powszechnej wiedzy o etiologii tej choroby i okresu jej wylęgania od chwili zarażenia należy przyjąć, że był on zarażony tym wirusem już w okresie, gdy utrzymywał kontakty seksualne z Heleną Wójciką, w związku z czym rzeczywiście narażał ją na zarażenie tym wirusem.

Ustalenia te nie stanowią jednak podstawy do wszczęcia w tej sprawie dochodzenia w związku z podejrzeniem popełnienia przez Jacka Kowalczyka przestępstwa określonego w art. 161 § 1 k.k., ze względu na to, że zachowanie jego nie zawiera znamion określonego w tym przepisie czynu zabronionego.

Warunkiem odpowiedzialności za ten występki jest – między innymi – wiedza (świadomość) sprawcy w chwili czynu, że jest nosicielem wirusa HIV, a z dokonanych w tej sprawie ustaleń wynika bezspornie, że wiedzę o tym Jacek Kowalczyk uzyskał najwcześniej 12 grudnia 2019 r., a więc w czasie, gdy z Heleną Wójciką nie utrzymywał już żadnych kontaktów.

Brak wymaganego dla odpowiedzialności karnej za czyn określony w art. 161 § 1 k.k. znamienia „wiedzy” sprawcy, że jest zarażony wirusem HIV, stanowi – zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – negatywną przesłankę procesową, w związku z powyższym postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Adam Nowak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) – k. 1 – na adres wskazany w załączniku adresowym – tom nr II
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) –
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. –
- 4) osobie wymienionej w art. 305 § 4, art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw –

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone –

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Adam Nowak

Otwock, 1 czerwca 2020 r.

9. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa

.....
(oznaczenie prokuratury)

Wołomin, 3 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 455.2019

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Ewa Kowalska – prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie po zaznajomieniu się z materiałami w sprawie uszkodzenia samochodu na szkodę Jana Płatka, tj. o czyn określony w art. 288 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowiła

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego 9 marca 2019 r. w Ząbkach, pow. Wołomiński, uszkodzenia samochodu marki Opel Zafira, nr rej. WWL 8764E, stanowiącego własność Jana Płatka, poprzez wgniecenie karoserii i zarysowanie prawego tylnego zderzaka tego pojazdu, czym spowodowano szkodę w kwocie 1500 zł, tj. o czyn określony w art. 288 § 1 k.k., uznając, że ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 10 marca 2019 r. Jan Płatek zawiadomił Komendę Powiatową Policji w Wołominie, że 9 marca 2019 r. w Ząbkach, pow. wołomiński, doszło do uszkodzenia należącego do niego samochodu marki Opel Zafira, nr rej. WWL 8764E. Złożył równocześnie wniosek o ściganie sprawcy tego czynu.

W wyniku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania sprawdzającego ustalono, że 9 marca 2019 r. około godz. 16.00 w Ząbkach, pow. wołomiński, doszło do pożaru wielorodzinnego budynku mieszkalnego przy ul. Parkowej 7. Na miejsce pożaru wysłano samochód bojowy Państwowej Straży Pożarnej z załogą, kierowany przez Bogdana Głuszaka. Dojeżdżając do posesji, na której płonął budynek, kierujący pojazdem zauważył, że wjazd jest częściowo zablokowany przez stojący tam samochód marki Opel Zafira, nr rej. WWL 8764E. W pobliżu pojazdu nie było jego właściciela. Jadący wozem strażacy próbowali usunąć samochód z wjazdu, aby umożliwić sobie dojazd na miejsce pożaru, jednakże próba zepchnięcia przeszkody nie powiodła się. Wobec powyższego kierujący wozem strażackim Bogdan Głuszak podjechał nim do Opla Zafiry i po przystawie-

niu zderzaka swego samochodu do tyłu tego pojazdu przesunął go kilka metrów dalej, umożliwiając swobodny wjazd wozu ze sprzętem gaśniczym, w następstwie czego strażacy mogli przystąpić do akcji ratunkowej.

Wskutek „przepychania” samochodu marki Opel Zafira, nr rej. WWL 8764E, który jak później ustalono, należał do Jana Płatka, spowodowano w nim uszkodzenia w postaci wgnieceń karoserii i zarysowania prawego tylnego zderzaka, ocenione przez pokrzywdzonego na sumę 1500 zł.

Wobec dokonanych ustaleń należy uznać, że w sprawie tej brak jest podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego – z następujących powodów:

Bezsporne jest, że należący do Jana Płatka samochód osobowy marki Opel Zafira, nr rej. WWL 8764E, został uszkodzony, do czego doszło w wyniku „przepychania” samochodu przez bojowy wóz strażacki kierowany przez Bogdana Głuszaka, który był świadomy możliwości spowodowania swoim działaniem szkody w mieniu i co najmniej na to się godził. Zachowanie takie wyczerpuje wprawdzie ustawowe znamiona występków określonych w art. 288 § 1 k.k., jednakże – co w tej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości – najbardziej istotne jest to, że Bogdan Głuszak, powodując uszkodzenie należącego do Jana Płatka samochodu, działał w celu ratowania mienia znacznie wyższej wartości, tj. płonącego wielorodzinnego domu. Jego zachowanie jest tym bardziej usprawiedliwione, że tego dnia panowały złe warunki atmosferyczne, wiał silny wiatr, który stwarzał niebezpieczeństwo przeniesienia się pożaru na inne, znajdujące się w pobliżu zabudowania.

W sprawie tej istnieją w pełni uzasadnione podstawy do oceny, że Bogdan Głuszak działał w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego mieniu o wartości znacznie przewyższającej wartość pojazdu należącego do Jana Płatka. Tym samym należy przyjąć, że zachodzi okoliczność wyłączająca bezprawność czynu – stan wyższej konieczności w rozumieniu art. 26 § 1 k.k., a w konsekwencji, że zgodnie z przewidzianą w tym przepisie regulacją, sprawca nie popełnia przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, iż zachodzi negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – z tego względu postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Ewa Kowalska

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrębny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) – k. 3 – na adres wskazany w załączniku adresowym – tom nr II
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) –
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. –
- 4) osobie wymienionej w art. 305 § 4, art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw –

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone –

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Ewa Kowalska

Wołomin, 3 kwietnia 2019 r.

10. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – znikoma społeczna szkodliwość czynu

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 15 maja 2019 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 987.2019

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Adam Nowak – prokurator Prokuratury Rejonowej w Otwocku po zapoznaniu się z zawiadomieniem Jacka Kubickiego w sprawie o czyn z art. 288 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

postanowił

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego 20 kwietnia 2019 r. w Otwocku uszkodzenia samochodu marki Fiat Ducato, nr rej. WOT 3652T, poprzez rozbicie reflektora i wgniecenie karoserii, stanowiącego własność firmy Dobra Kaloria sp. z o.o., na kwotę 700 zł, tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. – wobec uznania, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma, na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 21 kwietnia 2019 r. Jacek Kubicki zawiadomił Komendę Powiatową Policji w Otwocku, że 20 kwietnia 2019 r. w Otwocku uszkodzony został użytkowany przez niego samochód osobowy marki Fiat Ducato, nr rej. WOT 3652T. Z przyjętego od niego zawiadomienia o przestępstwie wynikało, że 20 kwietnia 2019 r. około godz. 22.00, gdy przebywał w swym mieszkaniu, usłyszał dobiegający z parkingu osiedlowego hałas. Wyjrzał przez okno i zobaczył, że sąsiad – Janusz Antoniuk – odchodzi od stojącego naprzeciwko jego okien ww. samochodu, stanowiącego własność firmy Dobra Kaloria sp. z o.o., w której pracuje. Następnego dnia rano stwierdził, że pojazd ma uszkodzenia w postaci rozbitego reflektora oraz wgniecenia karoserii. Jacek Kubicki, upoważniony przez Prezesa wskazanej firmy, złożył wniosek o ściganie sprawcy tego czynu, oceniając powstałą szkodę na sumę około 700 zł.

Przeprowadzone w tej sprawie postępowanie sprawdzające potwierdziło w pełni okoliczności zdarzenia przedstawione przez Jacka Kubickiego w jego zawiadomieniu. W trakcie rozpytania Janusza Antoniuka ustalono, że 20 kwietnia 2019 r., około godz. 22.00, po kłótni z żoną wyszedł z domu, aby się uspokoić. Przechodząc przez parking osiedlowy, był tak wzburzony, że nie zauważył stojącego tam samochodu i rozdarł so-

bie spodnie o zderzak tego pojazdu. Zdarzenie to zdenerwowało go dodatkowo do tego stopnia, że podniósł leżący w pobliżu kamień i uderzył nim w karoserię tego pojazdu, a także kopnął w przedni reflektor.

Janusz Antoniuk dodał, że gdy następnego dnia uświadomił sobie, co zrobił – ustalił, kto jest użytkownikiem uszkodzonego przez niego samochodu. Skontaktował się z Jackiem Kubickim, przepraszał go za swoje zachowanie, a także wręczył mu kwotę 700 zł tytułem naprawienia wyrządzonej przez siebie szkody, deklarując równocześnie gotowość dokonania stosownej dopłaty, gdyby koszty naprawy były wyższe. Zaoferował również pomoc w wypożyczeniu samochodu zastępczego na czas naprawy. Podane przez Janusza Antoniuka okoliczności potwierdził w pełni pokrzywdzony Jacek Kubicki w stosownym oświadczeniu, przesłanym 4 maja 2019 r. do Komendy Powiatowej Policji w Otwocku. Wskazał w nim także, że Janusz Antoniuk jest znanym i lubianym sąsiadem, który wielokrotnie pomagał lokalnej społeczności.

W świetle dokonanych w tej sprawie ustaleń istnieją podstawy do uznania, że zachowanie Janusza Antoniuka wyczerpuje ustawowe znamiona występkę określonego w art. 288 § 1 k.k., jednakże okoliczności popełnienia przez niego tego czynu uzasadniają ocenę, że jego społeczna szkodliwość jest znikoma, przede wszystkim ze względu na stosunkowo niewielką wysokość wyrządzonej przez niego szkody, a także fakt dobrowolnego jej naprawienia. Podkreślić należy także, że sprawca uszkodzenia pojazdu sam podjął działania zmierzające do odszukania właściciela uszkodzonego samochodu, a także wyraził wolę pokrycia wszystkich kosztów i napraw.

Znikoma społeczna szkodliwość czynu stanowi określoną w art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. negatywną przesłankę procesową i w związku z tym postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Adam Nowak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadrzędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał

uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrędný, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) –k. 1 – na adres wskazany w załączniku adresowym – tom nr II
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej) –
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. –
- 4) osobie wymienionej w art. 305 § 4, art. 306 § 1 pkt 3 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw –

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. powiadomić o odmowie wszczęcia dochodzenia osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone –

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Adam Nowak

Otwock, 15 maja 2019 r.

11. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – sprawca nie podlega karze

.....
(oznaczenie prokuratury)

Wołomin, 13 lutego 2020 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 187.2020

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Ewa Kowalska – prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie po zaznajomieniu się z materiałami w sprawie utrudniania postępowania karnego przez ukrywanie sprawy przestępstwa, tj. o czyn określony w art. 239 § 1 k.k.

– na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a § 1, art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k.

postanowiła

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w okresie od 10 października 2019 r. do 26 stycznia 2020 r. w miejscowości Ręczaje Nowe, gm. Poświętne, woj. mazowieckie, utrudniania postępowania karnego przez ukrywanie sprawcy przestępstwa, tj. o czyn określony w art. 239 § 1 k.k. – uznając, że ustawa stanowi, iż sprawca nie podlega karze, na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 5 lutego 2020 r. do Prokuratury Rejonowej w Wołominie wpłynęło pismo Prokuratora Rejonowego w Lubartowie, z którego wynikało, że w toku prowadzonego przez tę jednostkę śledztwa o sygn. PR 1 Ds 365.2019 przeciwko Janowi Chojeckiemu, podejrzanemu o popełnienie przestępstwa określonego w art. 148 § 1 k.k., ustalono, że w okresie poszukiwania go listem gończym – od 10 października 2019 r. do 26 stycznia 2020 r. – przebywał on w domu Agnieszki Kuczkowskiej w Ręczajach Nowych, gm. Poświętne, woj. mazowieckie, która wiedziała, że jest poszukiwany za popełnione przestępstwo zabójstwa, jednak ukrywała go, utrudniając prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Wskazane okoliczności uzasadniają podejrzenie, że Agnieszka Kuczkowska swym zachowaniem wypełniła znamiona występkę określonego w art. 239 § 1 k.k.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania sprawdzającego ustalono, że w okresie od 10 października 2019 r. do 26 stycznia 2020 r. Agnieszka Kuczkowska rzeczywiście ukrywała w swoim domu podejrzanego Jana Chojeckiego, wiedząc, że jest on poszukiwany przez Policję w związku z popełnionym przestępstwem, jednakże w sprawie tej brak podstaw do wszczęcia postępowania karnego. Jak bowiem ustalono – Jan Chojecki

jest synem Agnieszki Kuczkowskiej z jej pierwszego małżeństwa i w związku z tym, mimo iż zachowanie jej wyczerpuje znamiona występkę określonego w art. 239 § 1 k.k., to jako osoba najbliższa dla osoby ukrywanej zgodnie z § 3 tego przepisu nie podlega ona karze.

W sprawie tej zachodzi zatem określona w art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. negatywna przesłanka procesowa i w związku z tym postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Ewa Kowalska

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1, art. 325a § 2 oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia, postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia), może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2, art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Uwagi

Wobec faktu, iż przedmiotowe postanowienie nie podlega doręczeniu ani też nikt nie jest o jego treści zawiadamiany, brak jest podstaw do wydania zarządzenia w tym przedmiocie.

12. Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – śmierć oskarżonego

.....
(oznaczenie prokuratury)

Otwock, 15 czerwca 2020 r.

Sygn. akt PR 1 Ds 763.2020

POSTANOWIENIE o odmowie wszczęcia dochodzenia

Adam Nowak – prokurator Prokuratury Rejonowej w Otwocku po zaznajomieniu się z aktami postępowania sprawdzającego w sprawie fizycznego i psychicznego znęcania się Zygmunta Milczarka nad żoną Jadwigą, tj. o czyn określony w art. 207 § 1 k.k. – na podstawie art. 305 § 1 i 3, art. 307 § 1, art. 325a §, art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.,

postanowił

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w okresie od lipca 2017 r. do 20 maja 2020 r. w Gliniance, pow. otwocki, woj. mazowieckie, fizycznego i psychicznego znęcania się Zygmunta Milczarka nad żoną Jadwigą, w ten sposób, że wyganiał ją z domu, bił w różne części ciała, używał wobec niej słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził pozbawieniem życia, tj. o czyn określony w art. 207 § 1 k.k. – wobec śmierci sprawcy czynu, na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Uzasadnienie

W dniu 20 maja 2020 r. Jadwiga Milczarek, zam. Glinianka 7, pow. otwocki, woj. mazowieckie, złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Otwocku zawiadomienie o przestępstwie, z którego wynikało, że jej mąż Zygmunt Milczarek od lipca 2017 r. znęca się nad nią fizycznie i psychicznie. Wskazała, że w trakcie wywoływanych pod wpływem alkoholu awantur domowych mąż bije ją w różne części ciała, znieważa słowami powszechnie uznanymi za obelżywe i grozi pozbawieniem życia.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania sprawdzającego okoliczności podane w zawiadomieniu Jadwigi Milczarek znalazły całkowite potwierdzenie. Z zeznań przesłuchanej w charakterze świadka pokrzywdzonej wynika, że od kilku lat jej mąż Zygmunt nadużywał alkoholu i pod jego wpływem wywoływał awantury, podczas których znieważał ją obelżywymi słowami, groził pozbawieniem życia. Wielokrotnie bił ją przy pomocy różnych przedmiotów oraz pięściami po wielu częściach ciała, w tym po głowie, a także wyganiał z domu – często w porze nocnej. Relację pokrzywdzonej potwierdziły w trakcie przeprowadzonych przez policjantów rozmów jej sąsiadki: Zofia Pawlak